

Ανωνυμοποιημένο κείμενο

Μετάφραση

C-652/20 -1

Υπόθεση C-652/20

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως

Ημερομηνία καταθέσεως:

2 Δεκεμβρίου 2020

Αιτούν δικαστήριο:

Tribunalul București (Ρουμανία)

Ημερομηνία της αποφάσεως του αιτούντος δικαστηρίου:

28 Σεπτεμβρίου 2020

Ενάγοντες:

HW

ZF

MZ

Εναγομένη:

Allianz Elementar Versicherungs-AG

[παραλειπόμενα] Tribunalul București (πρωτοδικείο Βουκουρεστίου,
Ρουμανία)

ΕΚΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΤΜΗΜΑ

[παραλειπόμενα] ΔΙΑΤΑΞΗ

Επ' ακροατηρίου συζήτηση της 28ης Σεπτεμβρίου 2020 [παραλειπόμενα]
[σύνθεση του πρωτοδικείου]

Εγγράφηκε στο πινάκιο πολιτικών υποθέσεων αγωγή αποζημιώσεως (λόγω ψυχικής οδύνης) του ενάγοντος **HW**, του ενάγοντος **MZ**, της εναγούσης **ZF**

[παραλειπόμενα] κατά της εναγομένης **Allianz Elementar Versicherungs-AG** μέσω της ανταποκρίτριας **S.C. Allianz-Țiriac Asigurări SA**.

[παραλειπόμενα] [εθνική διαδικασία][παραλειπόμενα] **ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ**

Αποφαινόμενο:

I. Επί της παραπομπής στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης του προδικαστικού ερωτήματος σχετικά με την ερμηνεία του άρθρου 11, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012:

I. i) Πραγματικά περιστατικά:

- 1 Στις 22 Δεκεμβρίου 2017, ο θανάων SZ, ενώ οδηγούσε το όχημα υπ' αριθ. κυκλοφορίας W-67200G, ταξινομημένο στην Αυστρία, λόγω της υπερβολικής ταχύτητας και της κατανάλωσης οινοπνευματωδών ποτών, απώλεσε τον έλεγχο του εν λόγω οχήματος και προσέκρουσε με σφοδρότητα σε στύλο ηλεκτροδότησης. Η υπαιτιότητα για το ατύχημα βαρύνει τουλάχιστον εν μέρει τον SZ. Μετά το ατύχημα, απεβίωσε και ο EY, ο οποίος ήταν συνεπιβάτης καθήμενος δεξιά του οδηγού. [σελ. 2 του πρωτοτύπου]
- 2 Το υπ' αριθ. κυκλοφορίας W-67200G όχημα ήταν ασφαλισμένο στην Αυστρία από την εναγομένη Allianz Elementar Versicherungs-AG, σύμφωνα με το ασφαλιστήριο συμβόλαιο [παραλειπόμενα] που ίσχυε κατά την ημερομηνία του ατυχήματος.
- 3 Μετά το εν λόγω ατύχημα, στις 17 Φεβρουαρίου 2020 οι ενάγοντες στην υπό κρίση υπόθεση (η μητέρα του θανόντος EY, ο παππούς του και η γιαγιά του από την πλευρά της μητέρας του) ενήγαγαν την Allianz Elementar Versicherungs-AG, μέσω της ανταποκρίτριας της στη Ρουμανία (ήτοι της S.C. Allianz Țiriac Asigurări SA, με έδρα στο Βουκουρέστι), ζητώντας χρηματική ικανοποίηση λόγω ψυχικής οδύνης ποσού 1 000 000 ρουμανικών λεί (RON) έκαστος (λίγο παραπάνω από 250 000 ευρώ). Ισχυρίζονται ότι υπέστησαν τεράστια ψυχολογική ταλαιπωρία λόγω του θανάτου του EY και υποστηρίζουν ότι η έμμεση ζημία πρέπει να καλυφθεί από τον ασφαλιστή του υπ' αριθ. κυκλοφορίας W-67200G οχήματος. Οι ενάγοντες επέλεξαν να προσφύγουν ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, το οποίο βρίσκεται στον τόπο της έδρας της ανταποκρίτριας της εναγομένης στη Ρουμανία, και όχι ενώπιον του [δικαστηρίου του] τόπου κατοικίας τους (οι κατοικίες των εναγόντων βρίσκονται, αντίστοιχα, στις επαρχίες Braşon και Mehedintji, ενώ το γραφείο του πληρεξουσίου δικηγόρου βρίσκεται στην επαρχία Olt).

I. ii) Το ζήτημα της αρμοδιότητας:

- 4 Με δεδομένο ότι οι διατάξεις του άρθρου 131, παράγραφος 1¹, και του άρθρου 1071, παράγραφος 1², του Codul de procedură civilă română³ (ρουμανικού κώδικα πολιτικής δικονομίας) [παραλειπόμενα] υποχρεώνουν το δικαστήριο να ελέγχει αυτεπάγγελτα τη γενική, την καθ' ύλην και κατά τόπον αρμοδιότητα και τη διεθνή δικαιοδοσία κατά την πρώτη επ' ακροατηρίου συζήτηση με εμφάνιση των διαδίκων που έχουν κλητευθεί νομότυπα και είναι σε θέση να υποβάλουν αιτήματα, υποδεικνύοντας περαιτέρω τις νομικές βάσεις διεθνούς δικαιοδοσίας στα πρακτικά της επ' ακροατηρίου συζητήσεως, στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας είναι κρίσιμη η διάταξη του άρθρου 11, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012⁴ [παραλειπόμενα], που ορίζει ότι: [έ]νας ασφαλιστής ο οποίος έχει την κατοικία του σε κράτος μέλος μπορεί να εναχθεί: [...] σε άλλο κράτος μέλος, εφόσον την αγωγή έχει ασκήσει ο αντισυμβαλλόμενος του ασφαλιστή, [σελ. 3 του πρωτοτύπου] ο ασφαλισμένος ή δικαιούχος, ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου κατοικίας του ενάγοντος [...]
- 5 Πράγματι, η διάταξη αυτή έχει εφαρμογή στην υπό κρίση υπόθεση, δεδομένου ότι ο ασφαλιστής (η εναγομένη) έχει την κατοικία του στο έδαφος κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Αυστρία) και ενήχθη από δικαιούχους ασφαλιστηρίου συμβολαίου (τους ενάγοντες) σε άλλο κράτος μέλος (τη Ρουμανία). Η εφαρμογή της επίμαχης διάταξης προκύπτει επίσης από την απόφαση που εξέδωσε το Δικαστήριο επί της υποθέσεως FBTO Schadeverzekeringen (C-463/06), στην οποία, όσον αφορά τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001⁵, οι οποίες

¹ **Άρθρο 131. Έλεγχος της αρμοδιότητας** Παράγραφος 1: Κατά την πρώτη επ' ακροατηρίου συζήτηση, στην οποία οι διάδικοι έχουν κλητευθεί νομότυπα ενώπιον του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου και είναι σε θέση να υποβάλουν αιτήματα, το δικαστήριο οφείλει, αυτεπάγγελτα, να εξακριβώσει και να κρίνει αν το επιληφθέν δικαστήριο έχει γενική, καθ' ύλην και κατά τόπον αρμοδιότητα για την εκδίκαση της υποθέσεως, υποδεικνύοντας, στα πρακτικά της επ' ακροατηρίου συζητήσεως, τις νομικές βάσεις στις οποίες θεμελιώνεται η διεθνή δικαιοδοσία του επιληφθέντος δικαστηρίου. Τα πρακτικά δεν έχουν δεσμευτικό χαρακτήρα.

² **Άρθρο 1071. Έλεγχος της διεθνούς δικαιοδοσίας.** Παράγραφος 1: Το δικαστήριο το οποίο επιλαμβάνεται της αγωγής ελέγχει, αυτεπάγγελτα, εάν έχει δικαιοδοσία επί της υποθέσεως ενεργώντας σύμφωνα με τους εθνικούς κανόνες περί διεθνούς δικαιοδοσίας και, αν διαπιστώσει ότι ούτε το ίδιο, ούτε οποιοδήποτε άλλο ρουμανικό δικαστήριο έχει δικαιοδοσία, απορρίπτει την αγωγή ως μη υπαγόμενη στη δικαιοδοσία των ρουμανικών δικαστηρίων, με την επιφύλαξη της εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 1070. Κατά της αποφάσεως του δικαστηρίου μπορεί να ασκηθεί ένδικο μέσο ενώπιον ιεραρχικά ανώτερου δικαστηρίου.

³ Νόμος 134/2010, αναδημοσιευθείς στη Monitorul Oficial [al României] (Επίσημη Εφημερίδα της Ρουμανίας) αριθ. 247, της 10ης Απριλίου 2015, όπως ισχύει με μεταγενέστερες τροποποιήσεις και συμπληρώσεις.

⁴ Κανονισμός (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 2012, L 351, σ. 1) [παραλειπόμενα].

⁵ Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, ο οποίος έχει πλέον καταργηθεί.

επαναλαμβάνονται στον κανονισμό (ΕΕ) 1215/2012, κρίθηκαν τα εξής: «Η παραπομπή του άρθρου 11, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, στο άρθρο 9, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού αυτού πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ο ζημιωθής μπορεί να ασκήσει ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου κατοικίας του σε κράτος μέλος ευθεία αγωγή κατά του ασφαλιστή, εφόσον το οικείο δίκαιο επιτρέπει την άσκηση τέτοιας αγωγής και ο ασφαλιστής έχει την κατοικία του στο έδαφος κράτους μέλους».

- 6 Το ζήτημα ερμηνείας που πρέπει να επιλύσει το αιτούν δικαστήριο απορρέει από τη διατύπωση του τμήματος της διάταξης που ορίζει ότι, εάν ο δικαιούχος της ασφάλισης προσφεύγει ενώπιον δικαστηρίου άλλου κράτους μέλους, αυτός μπορεί να ενάγει τον ασφαλιστή ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου κατοικίας του.
- 7 Συναφώς, το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι σκοπός των κανόνων περι διεθνούς δικαιοδοσίας δεν είναι, γενικά, η θεμελίωση και της εσωτερικής αρμοδιότητας (ειδικότερα της κατά τόπον αρμοδιότητας). Την ίδια προσέγγιση υιοθετούν οι διατάξεις του άρθρου 1072, παράγραφος 1, του Codul de procedură civilă⁶ (κώδικα πολιτικής δικονομίας) και της αιτιολογικής σκέψης 4 του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012⁷.
- 8 Εντούτοις, το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι υπάρχουν εξαιρέσεις από τον ανωτέρω κανόνα και η σχετική θεωρία είναι προσανατολισμένη προς αυτήν την κατεύθυνση. Επί παραδείγματι, ο Codul de procedură civilă (κώδικας πολιτικής δικονομίας) καθορίζει την κατά τόπον αρμοδιότητα μέσω κανόνα του [σελ. 4 του πρωτοτύπου] ιδιωτικού διεθνούς δικαίου με την επιλογή της αναγκαστικής δικαιοδοσίας (forum necessitatis) [βλ. άρθρο 1070, παράγραφος 1, του Codul de procedură civilă⁸ (κώδικα πολιτικής δικονομίας), το οποίο προβλέπει ότι το ρουμανικό δικαστήριο του τόπου με τον οποίο η υπόθεση παρουσιάζει επαρκή σύνδεσμο καθίσταται αρμόδιο να εκδικάσει τη συγκεκριμένη υπόθεση].

⁶ **Άρθρο 1072. Εσωτερική αρμοδιότητα.** Παράγραφος 1: Όταν τα ρουμανικά δικαστήρια έχουν αρμοδιότητα δυνάμει των διατάξεων του παρόντος βιβλίου, η διεθνής δικαιοδοσία καθορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος κώδικα και, ενδεχομένως, με άλλες που προβλέπονται από ειδικούς νόμους.

⁷ Στην οποία ορίζεται ότι: [ο]ρισμένες διαφορές μεταξύ των εθνικών κανόνων για τη δικαιοδοσία και την αναγνώριση των δικαστικών αποφάσεων δυσχεραίνουν την εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Είναι ουσιώδης η θέσπιση διατάξεων σχετικά με την ενοποίηση των κανόνων σύγκρουσης δικαιοδοσίας στις αστικές και εμπορικές υποθέσεις, ώστε να εξασφαλίζεται ταχεία και απλή αναγνώριση και εκτέλεση των αποφάσεων που εκδίδονται σε κράτος μέλος.

⁸ **Άρθρο 1070. Αναγκαστική δικαιοδοσία (Forum necessitatis).** Παράγραφος 1: Το ρουμανικό δικαστήριο του τόπου με τον οποίο η υπόθεση παρουσιάζει επαρκή σύνδεσμο καθίσταται αρμόδιο να εκδικάσει την υπόθεση, μολονότι ο νόμος δεν προβλέπει τη διεθνή δικαιοδοσία των ρουμανικών δικαστηρίων, σε περίπτωση που αποδεικνύεται αδύνατη ή μη εύλογη η κίνηση ή η διεξαγωγή διαδικασίας σε τρίτη χώρα.

- 9 Ωστόσο, η πιο σημαντική πτυχή είναι ότι το άρθρο 7, σημείο 1, στοιχείο β', πρώτη περίπτωση, του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 ερμηνεύεται από το Δικαστήριο [παραλειπόμενα] υπό την έννοια ότι ρυθμίζει τόσο τη διεθνή δικαιοδοσία, όσο και την εσωτερική (κατά τόπον) αρμοδιότητα. Συναφώς, με την απόφασή του στην υπόθεση C-386/05 [Color Drack], στη [σκέψη] 30, το Δικαστήριο έκρινε ότι: «[ό]σον αφορά το άρθρο 5, σημείο 1, στοιχείο β', πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 44/2001, το οποίο καθορίζει τόσο τη διεθνή δικαιοδοσία όσο και την κατά τόπον αρμοδιότητα, η διάταξη αυτή αποσκοπεί στην ενοποίηση των κανόνων συγκρούσεως δικαιοδοσιών και, ως εκ τούτου, στον απευθείας προσδιορισμό του αρμόδιου δικαστηρίου, χωρίς να παραπέμπει στις εθνικές διατάξεις των κρατών μελών». Συνεπώς, το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει αποφανθεί ρητά ότι οι διατάξεις του άρθρου 5, σημείο 1, στοιχείο β', πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 44/2001, του οποίου το περιεχόμενο αναπαράγεται στο άρθρο 7, σημείο 1, στοιχείο β', πρώτη περίπτωση, του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012, καθορίζουν τόσο τη διεθνή δικαιοδοσία, όσο και την εσωτερική (κατά τόπον) αρμοδιότητα.
- 10 Επομένως, ακόμη και στην περίπτωση του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012, υφίστανται κανόνες συγκρούσεως οι οποίοι αποσκοπούν στον καθορισμό τόσο της διεθνούς δικαιοδοσίας, όσο και της εσωτερικής (κατά τόπον) αρμοδιότητας. Οι αμφιβολίες του αιτούντος δικαστηρίου εκκινούν από την παραδοχή αυτή, υπό την έννοια ότι είναι δυνατόν να υπάρξουν επιχειρήματα υπέρ της ερμηνείας σύμφωνα με την οποία το οικείο νομοθέτημα καθορίζει [τόσο] τη διεθνή δικαιοδοσία, όσο και την εσωτερική (κατά τόπον) αρμοδιότητα, ενώ υπάρχουν επίσης επιχειρήματα προς στήριξη της αντίθετης άποψης, σύμφωνα με τα οποία ο ανωτέρω κανόνας αφορά αποκλειστικά τη διεθνή δικαιοδοσία.
- 11 Τα επιχειρήματα προς στήριξη της άποψης ότι το άρθρο 11, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 καθορίζει τόσο τη διεθνή δικαιοδοσία, όσο και την εσωτερική (κατά τόπον) αρμοδιότητα, τουλάχιστον όπως γίνονται αντιληπτά από το αιτούν δικαστήριο, είναι τα ακόλουθα:
- 12 α) κατ' αρχάς, η γραμματική ερμηνεία είναι προσανατολισμένη σε αυτήν την έννοια, δεδομένου ότι η διάταξη προβλέπει τη δικαιοδοσία του δικαστηρίου του τόπου κατοικίας του ενάγοντος: σημειωτέον ότι η αγγλική, η γαλλική, η ιταλική απόδοση, καθώς και άλλες, έχουν το ίδιο περιεχόμενο. Επισημαίνεται, επομένως, ότι χρησιμοποιείται ο όρος *τόπος* κατοικίας και όχι *κράτος* κατοικίας: **[σελ. 5 του πρωτοτύπου]**
- 13 β) στη συνέχεια, η συστηματική ανάλυση, μαζί με τη γραμματική, ακολουθεί την ίδια προσέγγιση: επισημαίνεται ότι το γράμμα του άρθρου 11, παράγραφος 1, του κανονισμού αφορά τρεις διαφορετικές περιπτώσεις, ωστόσο, ενώ στο στοιχείο α' γίνεται μνεία των δικαστηρίων του κράτους μέλους κατοικίας του ασφαλιστή, στο στοιχείο β' θεμελιώνεται η διεθνής δικαιοδοσία του δικαστηρίου του τόπου κατοικίας του ενάγοντος: αυτή η διαφορετική διατύπωση μπορεί να εξηγηθεί από το γεγονός ότι η τελευταία διάταξη αποσκοπεί και στον καθορισμό της κατά τόπον αρμοδιότητας: στο πλαίσιο του επιχειρήματος αυτού, μπορεί

επίσης να γίνει παραπομπή στο άρθρο 7, σημείο 1, στοιχείο β', πρώτη περίπτωση, του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012, το οποίο, όπως προεκτέθηκε, έχει ερμηνευθεί από το Δικαστήριο υπό την έννοια ότι αφορά και την κατά τόπον αρμοδιότητα και μάλιστα το γράμμα της εν λόγω διάταξης περιέχει την ίδια λέξη – *τόπος*·

- 14 γ) επίσης, στην αιτιολογική σκέψη (15) [του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012] διαλαμβάνεται ότι οι κανόνες δικαιοδοσίας θα πρέπει να παρουσιάζουν υψηλό βαθμό προβλεψιμότητας· ο σκοπός αυτός επιτυγχάνεται υιοθετώντας την ερμηνεία σύμφωνα με την οποία η διάταξη αφορά και την εσωτερική (κατά τόπον) αρμοδιότητα·
- 15 δ) εξάλλου, η εφαρμογή της υπό την ανωτέρω έννοια διάταξης δεν επηρεάζει τις παραδόσεις των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά τον καθορισμό της εσωτερικής τους αρμοδιότητας. Τα ανωτέρω είναι αντίθετα, επί παραδείγματι, με την περίπτωση του άρθρου 24, σημείο 1, του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012, για την οποία το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης έκρινε ότι το εν λόγω άρθρο καθορίζει μόνον τη διεθνή δικαιοδοσία [συναφώς, απόφαση επί της υποθέσεως C-420/07 (Αποστολίδης)]· υπογραμμίζεται ότι οι εθνικές παραδόσεις διαφέρουν ως προς την απονομή διεθνούς δικαιοδοσίας στις περιπτώσεις αγωγών που αφορούν εμπράγματα δικαιώματα επί ακινήτων· η προγενέστερη ρουμανική νομοθεσία περιελάμβανε επίσης κανόνες διαφορετικούς από εκείνους που θεσπίστηκαν επί του παρόντος βάσει του άρθρου 117 του κώδικα πολιτικής δικονομίας⁹ [παραλειπόμενα]), η υπό κρίση περίπτωση δεν εγείρει λεπτά ζητήματα και, εν πάση περιπτώσει, οι διατάξεις του άρθρου 62 του ίδιου κανονισμού έχουν εφαρμογή επ' αυτής.
- 16 Όσον αφορά τα επιχειρήματα προς στήριξη της αντίθετης άποψης, υπό την έννοια ότι καθορίζεται μόνο διεθνής δικαιοδοσία, το αιτούν δικαστήριο προβαίνει στις εξής διαπιστώσεις:
- 17 α) τα ανωτέρω επιχειρήματα δεν λαμβάνουν υπόψη το γεγονός ότι παραμένει ως κανόνας ο καθορισμός, βάσει των κανόνων του ιδιωτικού διεθνούς δικαίου, μόνον της διεθνούς δικαιοδοσίας και ότι οι εξαιρέσεις πρέπει να προβλέπονται ρητά· επιπλέον, χάριν της ασφάλειας δικαίου [σελ. 6 του πρωτοτύπου] οι εξαιρέσεις αυτές πρέπει επίσης να περιλαμβάνονται σε κανόνες σαφείς, ακριβείς και δυνάμενους να καταλήξουν στο ζητούμενο συμπέρασμα χωρίς να καταβάλλεται υπερβολική προσπάθεια για την ερμηνεία τους·

⁹ **Άρθρο 117. Αγωγές που αφορούν ακίνητα.** Παράγραφος 1. Οι αγωγές που αφορούν εμπράγματα δικαιώματα επί ακινήτων ασκούνται αποκλειστικά στο δικαστήριο της περιφέρειας στην οποία βρίσκεται το ακίνητο.
Παράγραφος 2. Αν το ακίνητο βρίσκεται στις περιφέρειες περισσότερων δικαστηρίων, η αγωγή ασκείται ενώπιον του δικαστηρίου της κατοικίας ή της διαμονής του εναγομένου, αν ο εναγόμενος ευρίσκεται σε μία από τις περιφέρειες αυτές και, στην αντίθετη περίπτωση, ενώπιον οποιουδήποτε από τα δικαστήρια των περιφερειών στις οποίες βρίσκεται το ακίνητο. [παραλειπόμενα]

- 18 β) η τελολογική ερμηνεία μπορεί να ενισχύσει την άποψη ότι, στο μέτρο που σκοπός του άρθρου 11, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 είναι να προβλεφθεί ευνοϊκότερη διεθνής δικαιοδοσία για τον δικαιούχο της ασφάλισης, τότε η εφαρμογή της διάταξης αυτής δεν θα πρέπει να οδηγεί στο συμπέρασμα ότι δεν επιτρέπεται στους ενάγοντες να προσφύγουν ενώπιον άλλου δικαστηρίου του κράτους κατοικίας τους, αν επρόκειτο να επωφεληθούν από μια τέτοια ενέργεια. Μια τέτοια ερμηνεία θα καθιστούσε ενδεχομένως άνευ αντικειμένου τις διατάξεις του κανονισμού, [το Tribunalul Gorj (πρωτοδικείο Gorj, Ρουμανία) έχει αποφανθεί στην κατεύθυνση αυτή]. Επί παραδείγματι, θα μπορούσε να αποβεί επωφελές για τους ενάγοντες στην υπό κρίση υπόθεση να προσφύγουν ενώπιον των δικαστηρίων του Βουκουρεστίου και όχι ενώπιον των δικαστηρίων μιας από τις κατοικίες τους, εφόσον μπορεί εύλογα να υποτεθεί ότι η χρηματική ικανοποίηση λόγω ψυχικής οδύνης που επιδικάζουν τα δικαστήρια του Βουκουρεστίου είναι μεγαλύτερη από εκείνη που επιδικάζουν τα λοιπά δικαστήρια της χώρας· η εν λόγω πεποίθηση μπορεί να στηριχθεί στο γεγονός ότι τα εισοδήματα των κατοίκων του Βουκουρεστίου είναι πολύ μεγαλύτερα εν συγκρίσει με αυτά της υπόλοιπης Ρουμανίας, όπως εξάλλου και το κόστος διαβίωσης, γεγονός το οποίο οδηγεί εύλογα στο συμπέρασμα ότι τα δικαστήρια του Βουκουρεστίου, όπως κάθε άλλος κάτοικος της πόλης αυτής, αντιλαμβάνονται διαφορετικά την αξία του χρήματος σε σχέση με τα λοιπά δικαστήρια της χώρας, υπό την έννοια ότι η αντιληπτή αξία του χρήματος είναι χαμηλότερη· το γεγονός αυτό, θεωρητικά, θα μπορούσε να οδηγήσει στην επιδίκαση αποζημιώσεως μεγαλύτερης ονομαστικής αξίας για μη περιουσιακή ζημία. Ωστόσο, το παράδειγμα αυτό βασίζεται απλώς σε διαίσθηση.

I. iii) Επί της συνδρομής των προϋποθέσεων για την υποβολή στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης του προδικαστικού ερωτήματος σχετικά με την ερμηνεία του άρθρου 11, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012:

- 19 Κατά το άρθρο 267 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης αποφαινεται με προδικαστικές αποφάσεις επί της ερμηνείας των πράξεων των θεσμικών οργάνων της Ένωσης, όταν αυτό ζητείται από εθνικό δικαστήριο το οποίο κρίνει ότι απόφαση επί του ζητήματος είναι αναγκαία για την έκδοση της δικής του απόφασης.
- 20 Στην υπό κρίση υπόθεση, πρόκειται για ερμηνεία διάταξης του δικαίου της Ένωσης· είναι αναγκαία η ερμηνεία του Δικαστηρίου στο μέτρο που το εθνικό δικαστήριο έχει αμφιβολίες ως προς το περιεχόμενο του κανόνα διεθνούς δικαιοδοσίας του άρθρου 11, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012, και εφόσον η διευκρίνιση του ερμηνευτικού ζητήματος είναι αναγκαία προκειμένου να εξακριβωθεί η διεθνής δικαιοδοσία του εν λόγω εθνικού δικαστηρίου. [σελ. 7 του πρωτοτύπου]
- 21 Επιπλέον, μια απόφαση εκ μέρους του Δικαστηρίου που θα επιλύει τη διαφορά ανταποκρίνεται επίσης σε ευρύτερους, αλλά και ρεαλιστικούς στόχους: να

παγιώσει το γεγονός ότι ο κανονισμός που θα εξετασθεί μπορεί επίσης να θεμελιώσει την εσωτερική (κατά τόπον) αρμοδιότητα και όχι μόνο τη διεθνή δικαιοδοσία (δοθέντος ότι το Δικαστήριο ουδέποτε έχει αποφανθεί συναφώς με κάποια από τις αποφάσεις του, η θέση του επ' αυτού δεν είναι γνωστή): να προλαμβάνεται η ύπαρξη αντιφατικής νομολογίας επί του ζητήματος.

22 [παραλειπόμενα]

[παραλειπόμενα]

23 [παραλειπόμενα]

24 [παραλειπόμενα]

[παραλειπόμενα]

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΕΠ' ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

να υποβάλει στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα: **[σελ. 8 του πρωτοτύπου]**

Έχουν οι διατάξεις του άρθρου 11, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 την έννοια ότι αφορούν αποκλειστικά τη διεθνή δικαιοδοσία των κρατών μελών [της Ευρωπαϊκής Ένωσης] ή την έννοια ότι καθορίζουν και την εσωτερική (κατά τόπον) αρμοδιότητα των δικαστηρίων του τόπου κατοικίας του δικαιούχου της ασφάλισης;

[παραλειπόμενα][δικονομικές διατάξεις του εθνικού δικαίου]